

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLV. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1895.

Treść: (№ 87—91.) 87. Dokument koncesyjny na kolej lokalną Rakownik—Pladen—Beczow z odnogą od Protiwic (Żlutyc) do Buchowa. — 88. Ustawa o dobrodziejstwach podatkowych na rzecz budynków uszkodzonych przez trzęsienie ziemi w obszarze gminy miasta Lublany, tudzież w powiatach krańskich i styryjskich trzęsieniem ziemi dotkniętych. — 89. Rozporządzenie, tyczące się przyłączenia gminy Pasierbice do okręgu Sądu powiatowego limanowskiego w Galicyi. — 90. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień królewsko węgierskiej Komory głównej II. klasy w Wielkim Waradynie. — 91. Obwieszczenie o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowisku Abbazia.

87.

Dokument koncesyjny z dnia 31. maja 1895,

na kolej lokalną Rakownik — Pladen — Beczow z odnogą od Protiwic (Żlutyc) do Buchowa.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Krański, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Dr. Emanuel Milner, właściciel dóbr ziemskich w Luku, Józef Czermak, burmistrz i Edward Rickardt, radny miasta Rakownika, Franciszek Sandner, marszałek powiatu i Franciszek Fassl, burmistrz w Jesenicach, Wilhelm Rispler,

burmistrz i Dr. Fidelis Reiner, radny miasta Buchowa, Franciszek Braun, marszałek powiatowy, Antoni Reissig, burmistrz i Dr. Franciszek Zahn, radny miasta Żlutyc, Ernest Veit, notaryusz w Beczowie i Karol Porschitz, burmistrz w Tużynie podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Rakownika na Pladen do Beczowa z odnogą od Protiwic (Żlutyc) do Buchowa, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzezonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacyi w Rakowniku kolei państwa rakownicko-protiwińskiej na Jesenice do Pladen z dobiegiem do kolei państwa pilzeńskoduchcowskiej a ztąd na Protiwic (Żlutyc) i Tużyn do Beczowa z dobiegiem do projektowanej kolei Maryańskie Łąźnie—Karlowe Wary z odnogą od Protiwic (Żlutyc) do Buchowa.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się ulgi w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 3.

Koncesjonariusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej niezwłocznie po udzieleniu im pozwolenia na budowę, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesjonariusze kaucyą w sumie 10.000 złotych a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonariuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonariuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesjonariusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać

się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesjonariuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonariuszów.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego w sumie, którą Rząd ustanowi, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze akcji, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i żandarmeryi a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonariusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich

umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia

ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Ruch na kolei koncesyonowanej utrzymywany będzie przez Rząd w ciągu całego okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszów. Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 11.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Dochód czysty w myśl postanowień powyższych obliczony będzie koncesyonaryuszom płacony aż do upływu okresu koncesyjnego jako wynagrodzenie za odstąpienie kolei a to w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej na umówione oprocentowanie i splacenie zaciągniętej przez koncesyonaryuszów w Banku krajowym czeskim pod gwarancją kraju pożyczki hipotecznej,

jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas wynagrodzenie, które Rząd ma zapłacić za odstąpienie kolei, będzie polegało na tem, że Rząd weźmie na siebie spłacenie z własnych funduszów w umówionych terminach płatności w miejsce koncesyonaryuszów, pożyczki, którą zaciągnęli w Banku krajowym czeskim a nadto oznaczoną powyżej sumę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

3. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, w myśl ustępu 2go a względnie zamiast raty rocznej według ustępu 1 za kapitał akcyjny przypadającej zapłacić kapitał wyrównywający sumie rat według postanowień ustępu 1go i 2go półrocznie płacić się mających, zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

4. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko resztą pożyczki Banku krajowego królestwa czeskiego i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12. l. 4.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia trzydziestego pierwszego miesiąca maja w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym piątym, Naszego panowania czterdziestym siódnym.

LS Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbbrand r. w.

Plener r. w.

SS.

Ustawa z dnia 23. czerwca 1895,

o dobrodziejstwach podatkowych na rzecz budynków uszkodzonych przez trzęsienie ziemi w obszarze gminy miasta Lublany, tudzież w powiatach kraińskich i styryjskich trzęsieniem ziemi dotkniętych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Okres uwolnienia od podatku czynszowego i klasowego, stosowanego na zasadzie ustawy z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39), przedłuża się co do budynków uszkodzonych przez trzęsienie ziemi 1895 w obszarze gminy miasta Lublany, jakoteż w powiatach kraińskich i styryjskich trzęsieniem ziemi dotkniętych na lat dwadzieścia pięć, jeżeli w przeciągu lat pięciu od dnia, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej:

- a) uszkodzony budynek zostanie aż do powierzchni ziemi zburzony i na przestrzeni tego zburzonego budynku, chociażby z powodu przebudowania zmienionej (uszczuplonej lub rozszerzonej) wystawiony będzie i do użytku urządzony nowy budynek (zupełne przebudowanie); albo
- b) całe, oddzielnie do użytku zdadne części budynku uszkodzonego zostaną aż do powierzchni

ziemi zburzone lub poszczególne piętra w całej swojej rozległości zostaną zburzone a następnie nowo wybudowane i do użytku urządzone (przebudowanie częściowe).

Jeżeli budynek uszkodzony musiano całkiem zburzyć, atoli ze względów komunikacyjnych, zdrowotnych lub technicznych pozwolenie do odbudowania w tem samym miejscu nie zostało udzielone, posiadaczowi zburzonego budynku służy prawo do rozszerzonego uwolnienia od podatku, jeżeli w innym miejscu, chociażby na gruncie dotychczas nie zabudowanym, wystawi budynek takiej samej rozległości; gdyby jednak zabudował większą przestrzeń od tej, która dotychczas była zabudowana, uwolnienie od podatku służy mu tylko co do odpowiedniej części budynku.

§. 2.

Dla wszystkich budynków nowych i przebudowanych, które na obszarze gminy miasta Lublany w przeciągu lat pięciu od wejścia w wykonanie ustawy niniejszej zostaną rozpoczęte i do użytku urządzone — o ile na zasadzie §. 1go nie służy im co do całości lub części większe dobrodziejstwo — rozszerza się uwolnienie od podatku stosować się mające w myśl ustawy z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39) na lat ośmnaście.

§. 3.

Upoważnia się Ministra skarbu, żeby wszystkim tym domom w gminie miasta Lublany, jakoteż w powiatach kraińskich i styryjskich, w których z powodu trzęsienia ziemi wykonywane będą gruntowne restauracye, nie dające się podciągnąć pod postanowienie §. 1go, przyznał stosownie do rozmiarów tych restauracyj, odpuszczenie podatku czynszowego i klasowego aż do trzech ostatnich rat kwartalnych 1895, jakoteż uwolnienie od podatku czynszowego i klasowego a według okoliczności przedłużenie służącego im uwolnienia od podatku aż do lat pięciu.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczanu Memu Ministrowi skarbu.

Lainz, dnia 23. czerwca 1895.

Franciszek Józef r. w.

Kielmansegg r. w.

Böhm r. w.

89.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 23. czerwca 1895,**

tyczące się przyłączenia gminy Pasierbice do okręgu Sądu powiatowego limanowskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę Pasierbice łącznie z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego wisnickiego a krajowego krakowskiego i przyłącza się ją do okręgu Sądu powiatowego limanowskiego a obwodowego nowo-sandeckiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1896.

Krall r. w.

90.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. czerwca 1895,**

o rozszerzeniu upoważnień królewsko węgierskiej Komory głównej II. klasy w Wielkim Waradynie.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu królewsko węgierska Komora główna II. klasy w Wielkim Waradynie upoważniona została do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego, tudzież do stosowania postępowania awiza-

cyjnego skróconego w obrocie kolejowym i do pobierania cła od zakażonej oliwy, jakoteż od zakażonego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (Nr. t. 72 i 73).

Böhm r. w.

91.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 28. czerwca 1895,**

zabraniające handlu obnośnego w uzdrowisku Abbazia.

Odnosnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 26. grudnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1882) i dodatków do niego a na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852 (Dz. u. p. Nr. 252) i §. 5 przepisu wykonawczego do tegoż patentu zabrania się handlu obnośnego w obrębie uzdrowiska Abbazia (w powiecie administracyjnym wołoskim) w ciągu corocznej pory leczniczej, t. j. od dnia 16. października każdego roku aż do 15. maja włącznie następnego roku.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych a które w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych są wymienione.

Kielmansegg r. w.

Böhm r. w.

Wittek r. w.